24.03.1981

9.52

ALFONS COMIN, UN ANY DESPRES.

Jordi Solé Tura

Avui fa un any enterràvem Alfons Comin a Castellterçol. Al petit cementiri assistiem corpresos a la senzilla cerimònia, sense acabar-nos d'adonar encara de la dimensió real del fet, és a dir, de la desaparició definitiva de l'amic.

Ha passat un any i ara sabem que sí que és cert i ben cert que l'Alfons ha mort. En el curs d'aquest any hem hagut de fer ~~pe~~ front sense ell a moltes coses que altrament hauriem viscut junts. ~~Cassa~~

Sovint me l'he imaginat davant fets com el 23 de febrer, ~~xxx~~ l'assalt al Banc Central i, en un altre pla, ~~encontre~~ el V Congrés del PSUC i ara tot el procés congressual del Partit Comunista d'Espanya. Me l'he imaginat també davant les conseqüències que la victòria de Reagan ha comportat pel món en general i més concretament per aquells països de l'Amèrica Llatina que ell tan estimava: El Salvador, Guatemala, Nicaragua, Cuba.... I davant els fets de Polònia, que de manera tan dramàtica, tan nova i tan esperançadora han replantejat el problema que constituí ~~xx~~ l'eix principal de la seva vida: la relació entre el cristianisme i l'edificació d'una autèntica societat socialista. I també davant la victòria socialista a França i ~~xx~~ la constitució d'un govern d'esquerra.

I he pensat en ell~~x~~ davant les incerteses, les dificultats de la construcció de la democràcia ~~autonomies~~ al nostre país, i davant els problemes, les limitacions i els errors de la posta en marxa de l'autonomia a Catalunya. I sé com s'hauria alegrat en veure que l'autonomia començava a caminar a la seva estimada Andalusia. I com s'hauria preocupat davant el nou gir de la política autonòmica general.

El fet és, però irreparable. ~~Estefania~~ Tot això i molt més ens ha passat sense la presència d'aquella voluntat de lluita, d'aquella passió, d'aquella lucidesa i d'aquell vigor intel.lectual que caracteritzaven Alfons Comín. I així serà també en el futur.

Ens queda, però, el seu exemple i la seva obra. ~~xxxxxx~~ I cal dir que ni l'un ni l'altra no han estat absents l'altra

del combat polític i moral d'aquest anyx darrer, perquè eren una actitud i un pensament arrelats en una realitat col.lectiva que ja deixava preveure moltes de les coses que han passat.

En acomplir-se el primer aniversari de la mort de l'amic cal constatar aquesta realitat i prendre el compromís de fer fructificar en el futur tot allò que ell era, tot allò que ell podia aportar per a fer viure l'esperança en un futur millor per a la nostra terra. Amb aquest compromís el recordem avui, tot sabent que passi el que passi i malgrat el dolor de l'absència, mai no deixarem d'anar junts.

Arri, 24 juliol 1981